

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Grubleac Alexandru Alexandru, născut la 16 iulie 1991, originar și domiciliat în or.Ialoveni, str.Haiducilor 5.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 22.11.2011 pînă la 19.06.2012;

instanța de apel de la 19.10.2012 pînă la 31.01.2013;

instanța de recurs de la 26.06.2013 pînă la 08.10.2013.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac, care a susținut recursul, solicitînd admiterea lui în sensul declarat.

Avocatul Alexandr Ghițu, care s-a pronunțat pentru respingerea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 19 iunie 2012, Grubleac Alexandru a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Grubleac Alexandru în beneficiul lui Bateha Irina a prejudiciului material în sumă de 669 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei.

La fel, s-a dispus încasarea în mod solidar de la Grubleac Alexandru și Safroni Pavel în beneficiul lui Bateha Irina a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 800 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Grubleac Alexandru, la 30 septembrie 2011, aproximativ în jurul orei 23.10, aflîndu-se împreună cu Safroni Pavel în curtea casei nr.58/2 din str.Ismail, mun.Chișinău, i-a spus ultimului să-l aștepte, el deplasîndu-se mai departe și cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, i-a sustras din mînă geanta cet.Bateha Irina, în care se aflau un telefon mobil de model „Samsung Galaxi ACE S 5830” cu IMEI 357655042146662 și cartela SIM 069689698, un portmoneu, permisul de conducere și bani în sumă de 6000 lei, după care a fugit într-o direcție necunoscută, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 10956,10 lei.

Ulterior, Grubleac Alexandru l-a contactat la telefonul mobil pe Safroni Pavel întelegîndu-se să se întîlnească în preajma mănăstirii „Ciuflea”, care știind că Grubleac

Alexandru a sustras geanta, a luat din aceasta suma de 4000 lei, după care auzind sirenele poliției, pentru a se ascunde, a luat un taxi, pe care l-a achitat din banii sustrași, însă fiind reținut, a restituit banii sustrași, l-a telefonat pe Grubleac Alexandru, căruia i-a comunicat să vină la comisariatul de poliție.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile alin.(2) în cele ale alin.(1) art.187 Cod penal, pe motiv că instanța considerând că prejudiciul material pentru partea vătămată este considerabil nu a luat în considerație valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, precum și alte circumstanțe care ar influența asupra stării materiale a acesteia, care nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Grubleac Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Grubleac Alexandru, la 30 septembrie 2011, aproximativ în jurul orei 23.10, aflându-se împreună cu Safroni Pavel în curtea casei nr.58/2 din str.Ismail, mun.Chișinău, i-a spus ultimului să-l aștepte, el deplasându-se mai departe și cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, i-a sustras din mână geanta cet.Bateha Irina, în care se afla un telefon mobil de model „Samsung Galaxi ACE S 5830” cu IMEI 357655042146662 și cartela SIM 069689698, un portmoneu, permisul de conducere și bani în sumă de 6000 lei, după care a fugit într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o daună materială în valoare totală de 10956,10 lei.

Instanța de apel reținând declarațiile inculpatului A.Grubleac, a părții vătămate I.Bateha, a martorului V.Antoci și, apreciind în cumul toate probele, a concluzionat că prima instanță neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, deoarece nu a fost stabilit faptul că prejudiciul cauzat pentru partea vătămată este considerabil, fiindcă, reținând prevederile art.126 alin.(2) Cod penal, precum și faptul că partea vătămată la acel moment era angajată în câmpul muncii, avea salariu, mai primea ajutor material și de la familia sa, iar în cadrul ședinței de judecată aceasta a declarat că pentru ea considerabil este doar dauna morală.

Astfel, instanța de apel, reieșind din faptul că alte circumstanțe ce ar condiționa sau demonstra caracterul considerabil al prejudiciului material pentru partea vătămată nu au fost prezentate de partea acuzării, iar bunurile sustrate i-au fost restituite ultimei imediat, a conchis că fapta comisă de inculpat urmează corect a fi încadrată în baza art.187 alin.(1) Cod penal – jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, ținând seama de prevederile art.61, 75, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, că inculpatul pentru prima dată a comis o infracțiune, care face parte din categoria celor mai puțin grave, se caracterizează pozitiv, se căiește sincer de cele comise, a restituit bunurile sustrate și-a cerut iertate de la partea vătămată, care l-a iertat, că în cauză lipsesc circumstanțe agravante, a ajuns la concluzia că acesta nu prezintă pericol pentru societate, astfel că corectarea și reeducarea lui poate avea loc prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că hotărârea instanței de apel nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța nu a examinat cauza conform prevederilor art.419 Cod de procedură penală, eronat a ajuns la concluzia că prejudiciul cauzat părții vătămate nu constituie o daună considerabilă, de rînd ce atît în cadrul urmării penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată a indicat că acesta pentru ea este unul considerabil, reieșind din salariul pe care îl primea de 1100 lei, iar faptul restituirii prejudiciului cauzat părții vătămate, care nu are pretenții față de inculpat nu poate genera recalificarea acțiunilor acestuia.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Procurorul a invocat ca temei pentru recurs, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, conform cărora o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel numai în cazurile prevăzute de această normă legală.

Autorul recursului consideră că instanța de apel a tras o concluzie greșită în ce privește reîncadrarea acțiunilor inculpatului A.Grubleac din prevederile art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal în cele ale art.187 alin.(1) Cod penal, prin faptul că nu a dat o apreciere corectă probelor administrate, și anume declarațiilor părții vătămate I.Bateha, precum că prejudiciul cauzat prin infracțiune pentru ea nu constituie o daună considerabilă.

La acest capitol, Colegiul menționează că potrivit art.101 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți, nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel, examinînd apelul inculpatului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, a audiat suplimentar partea vătămată I.Bateha, a cercetat suplimentar declarațiile inculpatului A.Grubleac și a martorului V.Antoci, dîndu-le o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, în urma căreia corect a ajuns la concluzia privind reîncadrarea faptei săvîrșite de inculpat în baza art.187 alin.(1) Cod penal, fiindcă această stare de fapt și de drept stabilită concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate în cadrul examinării cauzei.

Colegiul penal consideră că instanța de apel just a ajuns la o astfel de concluzie și corect a reținut că dauna cauzată părții vătămate nu poartă un caracter considerabil, deoarece la acel moment aceasta era angajată în cîmpul muncii, avea un venit și mai primea ajutor material de la familie, iar în ședința instanței de apel a indicat că prejudiciul material este neconsiderabil.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate, și anume că hotărîrea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat declarațiile părții vătămate date în instanța de apel și nu a luat în considerație declarațiile acesteia din procesul-verbal de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii, în care a indicat că prejudiciul cauzat în urma infracțiunii pentru ea este unul considerabil, este neîntemeiat, deoarece instanța de apel apreciind declarațiile părții vătămate date în instanță, care a afirmat că suma prejudiciului pentru ea nu este considerabilă, conform propriei convingeri, corect a decis de a încadra fapta săvîrșită de inculpat în prevederile art.187 alin.(1) Cod penal.

La fel, Colegiul consideră neîntemeiat și argumentul recurentului, precum că instanța urma să examineze cauza potrivit prevederilor art.419 Cod de procedură penală, deoarece apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, iar art.414 alin.(4) Cod de procedură penală, prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Prin urmare, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), precum și la administrarea oricăror probe noi. Odată ce procurorul participant în instanța de apel nu a prezentat noi probe, ce ar demonstra că prejudiciul material pentru partea vătămată era considerabil, dar a solicitat doar cercetarea probelor care au stat la baza sentinței, nu se întrevide careva erori comise de instanță, ce ar motiva casarea hotărîrii atacate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept, care ar afecta hotărîrea în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se dispune respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui Grubleac Alexandru, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti